

Badnji dan 24 prosinca 2023.

Želim lijepo pozdravi sve ove na listi i zaželiti svima SRETAN BOŽIĆ I NOVU 2024 GODINU, mnogo sreće, zdravlja, veselja i uspjeha u svim željama i nastojanjima. Dolje priloženo pismo je pisani 31 srpnja 1985. Sadržaj je vrlo zanimljiv a komentari još više. Pozdravlja vas Mile Boban.

PISMO U DOMOVINU – BORITI SE PROTIV ZLA, piše Mile Boban

– PISMO U DOMOVINU –
BORITI SE PROTIV ZLA, piše Mile Boban 31 srpnja 1985.
“Hrvatski Tjednik” br. 436., 24 lipnja 1986., st. 9/10

Mile Boban na grobu Brune Bušića Božićnih dana 1985.

Slika: Moja majka Iva/Vičeka Boban i ja na grobu Bruna Bušića u Parizu božićnih dana 1985.

[PISMO ZA DOMOVINU – PISMO MARINKU PRLIĆ, Vabića, Austin, Texas 31 srpnja 1985.](#)
HRVATSKA U BORBI PROTIV ZLA . PISMO ZA DOMOVINU – pismo Marinku Prlić, Vabića, Austin, Texas 31 srpnja 1985.

(Ovo pismo sam iznio na portalu Dalje.com na temi “HRVATSKA I USTAŠTVO”. Pismo je izišlo u novini Hrvatski Tjednik iz Australije br. 436., 24 lipnja 1986., st 9/10. Naslov u novini je bio “PISMO ZA DOMOVINU”. Po datumu se vidi kada je to pisano. Mile Boban, Otporaš.)

Dragi prijatelji kako ćete i po datumu vidjeti da sam ja ovo pismo iznio na portalu [javno.com](#). Komentari su jako zanimljivi. Nemoj te ih propustiti, jer su odraz vremena. Mile Boban, Otporaš.

Otporaš: [prkos.com](#)

(Autor: Mile Boban)

NASLOVNICA: HRVATSKA I USTAŠTVO

Mile Boban u Parizu, siječnja 1960. Značka HOP-a “ŽAP” – Živio Ante Pavelić!

Ja sam Ovu značku kupio u Parizu dok je još Poglavnik bio živ.

Austin, Texas, 31 srpnja 1985.

Dragi kolega i prijatelju Marinko, piše Mile Boban (1)

Pišem Ti ovo pismo kao istogodišnjaku i kao pučko školskom kolegi, kao mještanu, susjedu i kao prijatelju; pišem Ti kao čovjeku kojega su okolnosti zadužile raznim i odgovornim obvezama prema zajednici u kojoj živiš i djeluješ. I nadam se da se nisam prevario što sam upravo tebe izabrao.

U potrazi za boljim, u epohi turističkog krstarenja danas je svijet postao mali. Zahvaljujući današnjoj tehnologiji i međunarodnoj povezanosti kojom se svi narodi svijeta danas služe, za nekoliko sati se saznaju sve novosti s kraja na kraj svijeta. Više se čovjek ne može držati u ignoranciji kao u stara vremena...

Objavljeno: 30.08.2009. u 22:50h

Broj otvaranja uratka – Prvih 24h: 793

Ukupno: 793

DOMOLJUB 1.09.2009 05:11 h

Otporaš. Mislim da bi bilo bolje da objaviš to pismo u jednom komadu nego u nastavcima. Ti kaže da je pismo važno, onda je isto tako važno da ga se objavi u komadu. Mislim da će biti kamukud bolji pregled. To je moje mišljenje. pozdrav.

Otporaš 1.09.2009 22:20 h

DOMOLJUB. S praktičke strane potpuno se slažem s vama. Kada sam stavio da ću pismo podijeliti u nekoliko nastavaka, to je bilo zato što sam mislio na tekst dužine pisma. Pošto se slažem s vašom idejom, iznijet ću pismo u cijelosti, pa kome se čita, neka ga čita. Barem onaj tko ga bude čitao i pronašao srodnost ideja izražene u tom pismu sa hrvatsko/nacionalnim gibanjem u domovini hrvatskoj 90 tih godina, može olako kopirati s jednog izvora cijelo pismo. Hvala vam.

Dragi kolega i prijatelju Marinko, piše Mile Boban (2)

Oni koji rade za zajednicu je normalno da na račun zajednice i žive. Ali što nije u interesu zajednice je to da se neke građane zajednice maltretira svim metodama, što se danas u međunarodnom rječniku zove terorizam, što uistinu znači: psihološko zastrašivanje. (*Vidi knjigu "Metode komunističke gerile", pukovnik Ivan Štir, Drinapress 1964, moja opaska, Otporaš.*)

Kakvi su grijesi onih koji pjesmom, molitvom ili nekim drugim kulturnim izražajem njeguju prošlost svojih predja? Kakvi su grijesi moje majke kojoj su vlastodržci zajednice zabranili posjetiti svoju djecu i unučad u Americi? U ime koje demokracije, pravde, samoupravnog socijalizma i ideološkog komunizma se zabranjuje jednoj neukoj starici slobodno putovati, kao slobodna građanka socijalističkog poredka, kojeg Ti, dragi prijatelju Marinko, predstavljaš za plaću i kojeg Ti slobodnom voljom služiš. Moja majka redovito plaća razne poreze državi, koju ta ista država uvrstava u građane drugog reda. Da li je to ona demokracija socijalističkog radnog naroda za koju se je potocima krvi proliilo? Ili se mora još toliko krvi proliti da bi naš hrvatski narod uistinu mogao osjetiti pravu demokraciju, ili je moja majka toliko politički opasna da ju se drži kao taoca...?

Ljubo Šimić (Pekić) je iz osвете – ne bih rekao iz mržnje nekog spora između njegova i mojeg oca – zabranio preko pejkog zvona najaviti naglu smrt, srčani udar mojeg oca 23 rujna 1981. , jer ja naše zvono u to vrijeme bilo u popravku, pa nisu mogli najaviti naglu smrt preko našeg zvona, kako je to običaj kod nas. Čvrsto vjerujem da je Ljubo Šimić od jedne plemenite i poštene hrvatske obitelji, a njegov brat Stjepan i ja smo bili izvenredno povezani iskrenim prijateljstvom, kojeg nas naših očeva već davno stari i zaboravljeni spor nije ni najmanje smetao. Još čvršće vjerujem da Ljubo Šimić nije nasljedio tu prokletu osvetu od svojih roditelja, koji su na sudu sve oprostili, već je to posljedica polijeratnog odgoja i školovanja. (*Otac Ljube Šimića je napao oca autora ovog pisma pred seoskom krčmom na Uskrs 1927. U samoobrani. Otac autora ovog pisma je otikom (pribor za čišćenje pluga) udario po glavi napadača, koji je odležao neka dva mjeseca u bolnici u Mostaru. Poslije toga su se obadvojica izmirili, postali dobri prijatelji, i nesmetano danas počivaju u blizini jedan drugoga na istom goričkom groblju, moja opaska, Mile Boban, Otporaš.*)

Najžešći ratni neprijatelji drugog svjetskog rata su bili Amerikanci i Japanci. To neprijateljstvo i mržnju Amerikanci su potvrdili atomskim bombama nad Hirošimom i Nagasaki. Oko 118.000 osoba je poginulo od eksplozije i radijacija u Hirošimi, a tisuće i tisuće ih je umrlo od posljedica te radijace nekoliko mjeseci iza toga. 13,271 osoba je identificirana i njihova imena su svake godine nabrojena – (pro)čitana u posmrtnom spomeniku u gradu Hirošimi. U Nagasaki je nastradalo 74 tisuće ljudi, a identificirano je 64.186 žrtava. Oko 320.000 duša u Japanu još uvijek nose ozljede koje ih označuju kao "Hibakusha" što znači: **žrtve bombe.**

Pitam ja Tebe, dragi kolega Marinko, koliko ima građana naše zemlje kojima je socijalističko – samoupravno društvo prišlo obilježje mržnje i osvete? Ili je ta mržnja još iz doba monarho-jugoslavenske političke koncepcije, koju vjerno sprovodi u djelo samoupravno društvo pod plaštom “bratstva i jedinstva”...Možda bi trebalo zatvoriti oči kako bi se u mraku sve zaboravilo, umjesto zbiljski shvatiti da su mnogi zbog jugoslavenske političke mržnje i osvete napustili svoju domovinu i rodni kraj, kako bi spasili dostojanstvo svojeg bića i života. Tako sam i ja morao napustiti moje roditelje, prijatelje, susjede, selo i običaje, koje nikako ne mogu zaboraviti niti iz mojega srca iščupati i baciti u ponor da voda sve u nepovrat odnese.

Nastavlja se.

Objavljeno: 05.09.2009. u 02:43h
Broj otvaranja uratka – Prvih 24h: 761
Ukupno: 761

[Domobran 7.09.2009 00:41 h](#)

Otporaš. Kakva i koja je svrha tog pisma? Svak zna da je Udbe kod nas vladala i progonila naš narod. Malo je Hrvata koji na jedan ili drugi način nisu imali neugodnosti sa Udbom. To im je bio posao. Zato su bili privilegirani i dobro plaćeni. Bili su školovani prema jednom smjeru, a taj je: “Očuvanje bratstva i jedinstva”. Čuvajući to bratstvo i jedinstvo je značilo čuvati Jugoslaviju. Čuvati Jugoslaviju je značilo tlačiti Hrvatsku. To mi znamo. Ako tvoje pisanje donosi motive borbe protiv Udbe, što također znači i borba protiv Jugoslavije, onda to nekako stoji. U protivnom je gubljenje vremena.

[broken, Ivana Josipović 9.09.2009 16:11 h](#)

Slažem se sa Domobranom. Kakva svrha? Osim ako si ostavio nešta važno za kraj pisanja, tako da bi ispalo po onoj našoj staroj izreki: Konac djelo krasi!

[Otporaš 9.09.2009 18:42 h](#)

Poštovani kolege. Mene veseli da ste vi izrazili slobodno vaša mišljenja. Nemorate se vi slagati sa mojim opisima, niti bi to bila potreba. Moji opisi često puta nisu moje ideje niti moji stavovi. Sve što činim i iznosim je mišljenje djelatnih Hrvata političkog i hrvatsko/nacionalnog djelovanja i smijera protiv Jugoslavije iz doba dok je hrvatska politička emigracija bila razasuta po cijelom slobodnom svijetu; i ne sam to, nego je ova hrvatska milijunska Dijaspora bila pomiješana i pocijepana između takozvanih “PASOŠARA” i hrvatsko-političkih Emigranata. U tom i jest svrha mojeg opisa, kako bi današnji Hrvati u Domovini Hrvatskoj, pa i dalje, imali jednu – donekle – sliku u kakovom AMBIJENTU su živjeli raseljeni Hrvati i Hrvati u Domovini. To je svrha mojih opisa, a ne nikakve dnevne vijesti. Dnevne vijesti prepuštam dnevnim izvjestiteljima i novinarima. Nadam se da sam donekle rekao što bi vas moglo zadovoljiti. I ne zaboravite jednu stvar a ta je: da će doći vrijeme kada će se netko zainteresirati i napisati jednu ozbiljnu analizu odnosa između iseljene i porobljene Hrvatske od Bleiburga pa do obnove Druge Hrvatske Države u dvadesetom stoljeću u obliku RH. A da bi “taj netko” mogao napisati “ozbiljnu studiju” potrebno je da netko iz hrvatskog iseljeničtva o tome piše, što ja rado činim.

Otporas.prkos.com

(Autor: Mile Boban) NASLOVNICA

Dragi kolega i prijatelju Marinko, piše Mile Boban (3)

Bez Rakovačkog Ustanka 1871. ne bi bilo NDH, bez NDH ne bi bilo Hrvatskog Proljeća 1971., bez Hrvatskog Proljeća 1971., ne bi bilo Bugojanskog Ustanka 1972., i moglo bi se za sigurno reći da je Bugojanski Ustanak iz 1972., bio preteča stvaranju Druge Hrvatske Države RH.

Kada je u kolovozu 1945 godine Japan kapitulirao, jedan neznatan skup vojnika se nalazio duboko u neprolaznim šumama Japana. Oni uopće nisu znali šta se u svijetu događa i da je Japan cara Hiroita kapitulirao. Odsječeni su bili od cijelog svijeta. Živjeli su pustinjским životom kao pustinjaci. U nedostatku dnevnih potrebtina neki su i umrli.

Ali prije nekoliko godina su pukim slučajem otkriveni sa svim vojničkim oznakama i vjernosti caru Hiroitu. Šta misliš, kolega Marinko, kako se je prema tim vojnicima postupalo, i sa američke i sa japanske strane? Humano! Ljudski! Obje vlade su uzajamno upoznali cijeli svijet sa ovim vojnicima i njihovim mukama. Povratili ih u današnje društvo; svi su dobili mogućnost putovanja po svijetu, i tako se od bivših neprijatelja stvorilo vjerne suradnike današnjeg poretka i društva. (Da, možda će neki sada reći: lako je to bilo i Amerikancima i Japancima učiniti, jer nisu imali u svome cilju i programu do totalne likvidacije neprijatelja, kao što je to srpska Jugoslavija na čelu s titom radila u likvidaciji nepoželjnih Hrvata, moja opaska, Otporaš.)

Iz navedenog možeš sam zaključiti šta bi se dogodilo kada bi se kod nas otkrila jedna skupina bivših hrvatskih vojnika, koja bi bila kriva samo zato što je nosila drugačiju odoru i što se je borila za Hrvatsku Državu, a ne zato što se je borila za isti komad zemlje za koji su se i drugi borili. Svi bi bili poubijani kao neprijatelji države i naroda.

Kada je Hitler demokratskim putem – putem izbora – došao na vlast 1933. godine, gradski zastupnici grada Zulpha su jednoglasno proglasili Hitlera doživotnim počasnim građanom spomenutog grada. Do dana današnjega to proglašenje mijenjanje imenu gradu nije došlo u pitanje zbog Hitlerovih ratnih zvjerstava. To je etika morala i načelo demokracije.

Zar i Tito nije počašćen, po uzoru Hitlera, takvim naslovima u mnogim gradovima? Ja bih bio prvi koji bi do posljednje kapi krvi branio zasade demokracije i etičkog morala. Suprotstavio bih se svakoj sili koja bi željela rušiti groblja, spomenike, imena i nazive ulica i gradova samo zato, jer se je promijenio politički kurs. Gdje god se nalazi Titov spomenik, naziv ulica, ja bih stavio i Poglavnikov spomenik i Poglavnikove nazive ulica. Tada bi to bila demokracija. Sve ostalo bio bi Barbarizam, što je rušiti ono što predstavlja prošlost jednog naroda, a Ti sam pronadji koliko se je toga srušilo i naopačke prikazalo što je predstavljalo naš hrvatski narod...

Na temelju slobodne volje, Miro, sin Marinka Zelića iz Bobanove Drage je napisao iznad Potkrajskih kuća velikim slovima **TITO**, što se je moglo izdaleka uočiti. (Osobno mi je ovaj slučaj poznat, jer mi ga je ispričao moje tetak Blago, brat pok. fra. Silvija Grubišića kada je bio kod mene u posjeti u srpnju 1985. godine u Austinu, a autor stavljenih slova mi je daljni rođak, moja opaska, Otporaš.) Neki su mu zamjerali a bilo je i onih koji su mu savjetovali da to skine. Na pritisak i jednih i drugih, Miro je hladnokrvno odgovorio: “Da je Tito Srbin kao što je bio kralj Aleksandar, ja to nikada ne bih učinio. Pošto je Tito Hrvat i pošto sam i ja Hrvat, mišljenja sam da mu se ime nikada ne smije zaboraviti, niti kao borcu za radnička prava, niti kao komunističkom revolucionarcu, niti kao političaru našeg samoupravnog sistema”. (Što dalje odlazimo od tog Titova vremena, manje će nas biti na životu. Što nas manje bude na životu, manje će se opisivati događaji tih titovih vremena. Zato ja ovo pišem i iznosim za one koje ovo zanima i one koji žele uspoređivati prošlost s današnjicom. Miro Boban Zelića je ovo pisao u ona vremena kada se nije ništa smijelo reći protiv tita jer je on predstavljao KPJ u ime koje se je sve radilo i za koju su svi Udbaši slijepo radili. Vrijeme je bilo takovo u to vruće doba da su se ljudi u svatovima prije jela počeli u ime tita krstiti tako da su mogli Očenaš izmoliti: Druže Tito mi ti se krstimo i nastave sa molitvom Očenaš itd., da ih Udba nebi progonila kasnije. Tako su se ljudi tada snalazili. Ja namjerno stavljam usred rečenici

malo slovo “t” tito. To činim zato jer se titule pišu malim slovom a ne velikim. Kada naš neprijatelj uvijek piše titulu Poglavnik s malim početnim slovom "p", onda sam i ja odlučio vratiti im milo za drago i malim slovom titulu tito pisati. Kada se naš neprijatelj promijeni prema Poglavniku i počmu njegovu titulu pisati velikim slovom “P”oglavnik, tada ću se i ja promijeniti i početi pisati velikim slovom njihova ljubimca “Tito”. Mo. Otporaš.)

Dovoljno bi bilo samo od Gorice do Gruda izbrojiti one koji su napustili svoje domove i otišli tuđi svijet izgradjivati, jer im zajednica, koja Tebe i druge plaća, dnevni život vam osigurava, pa i više od toga, a njima nije im uspjela osigurati pristojan posao, osigurati pristojnu plaću a i uz to pristojan život. Pučanstvo općine Grude je danas manje nego je bilo prije trideset (30) godina, tj. 1956. Mortalitet je veći od nataliteta, A niti susjedne općine nisu u boljem položaju.

Potrebno bi bilo saznati, da li itko iz asamoupravnog društva uopće pokušava tražiti uzroke STRAHU za imati više djece...

Nastavlja se.

Objavljeno: 10.09.2009. u 00:06h
 Broj otvaranja uratka – Prvih 24h: 894
 Ukupno: 895

[colonia.tino 11.09.2009 01:11 h](#)

Kolega Otporaš. Povijest je često međusobno povezana, isprepletana, čak i više nego što se misli. Tvoji doživljaji iz emigracije su vrlo interesantni. Interesantni su zato jer mi ovamo doma nismo imali priliku ni iz bliza znati kako je vama u tuđini. Sve što smo znali ili što smo morali znati je što nam je političko vodstvo dnevno serviralo, a to je bilo sve najgore o vama. Samo ti nastavi iznositi ono što ti znaš i kroz što si osobno prošao i što si proživio. Pozdrav colonia.tinbo.

[Otporaš 11.09.2009 02:44 h](#)

colonia.tino. Točno je. Ali kako bi povijest bila povijest kada bi svak mirovao, šutio, o tome ne govorio niti pisao? Kako bi naši budući naraštaji mogli znati kada se ništa nebi dešavalo, ništa zapisivalo, ništa spominjalo, ništa čitalo niti pripričavalo. Šta bi oni imali prenijeti svojim naraštajima ako im mi ništa zapisano ne ostevimo!? Zato, dragi kolega tino, mi i moj poslijeratni naraštaj, smo toliko natrpani neraščišćenim stvarima koje su nam naši roditelji ostavili, i oni iz redova brigada i redova bojni, da je to za poludit. Jedni nastoje iznijeti ono što znaju, ono što su čuli, ono što su proživijeli, ono što bi trebalo i moralo zanimati hrvatske povjesničare da što lakše dođu do **ISTINE**. Drugi opet nastoje to omalovažiti, misleći da ih se napada, da ih se stavlja u pozadinu, da im se prigovara itd. Zato nije spas u onima koji se boje i svojega hlada. Spas je u onima koji se hrabro žrtvuju da se ništa ne zaboravi i da se sve zna. Ja sam među ovima posljednima. Nadam se da me razumiju oni koji čitaju moje opise, koje sam tek počeo opisivati. Ja želim da naš čovjek, hrvatski čovjek, bude upoznat sa životom svoje subraće Hrvata u Dijaspori. Ja želim da on zna kako su Hrvati živijeli u Dijaspori. Ja želim da on zna kako su oni u svojim srcima ljubili našu Hrvatsku. To se može samo znati onda ako će se iznositi – dok nas još ima živi i onih koji to hoće iznositi – ono što su Hrvati Dijaspore pisali, radili, stvarali i kako su se osjećali prema svojoj Domovini Hrvatskoj koju nisu mogli vidjeti od Bleiburga 1945. pa sve do veljače 1990. To je sve što hoću iznositi, ništa za mene, sve za Hrvate.

[DOMOLJUB 15.09.2009 16:01 h](#)

Otporaš. Samo ti piši. Mene zanima kako ste vi tamo živili prije i šta ste i kako sve radili za Hrvatsku, kako ti to kažeš. Ja se nadam da će se jednog dana naći netko tko će se stručno pozabaviti i napisati doprinos Dijaspore u borbi za oslobodjenje Hrvatske. Taj doprinos se nije ostvario preko dana, to jest onoga trenutka kada je Franjo Tuđman počeo krstariti Dijasporem i prikupljati onu masu raštrkanih Hrvata, koje je Titov režim rastjerao u nadi da će ih odkalemiti od Matice Zemlje Hrvatske, nego se je taj doprinos stvarao sve tamo od Bleiburga pa do Nezavisne Republike Hrvatske, NRH. Kamo sreća da ih još ima iz dijaspore i da pišu i iznose svoja sjećanja i zapažanja kao što ti iznosiš iz prošlosti emigrantskog života. Tada bi oni koji bi se bavili pisanjem iseljenika Hrvatske, imali više materijala za popuniti tu prazninu.

sponzaroš 15.09.2009 16: 31 h

Kolega Otporaš ja nisam imao potrebu bježati iz moje zemlje kao ti i mnogi drugi. Koliko sam mogao shvatiti tebe i neke druge koji ovdje, s vezom ili bez veze, pišu najviše je vas u, kako ti kažeš, u dijaspori čiji su roditelji bili u ustašama pa ste se bojali nove vlasti, novog sistema i partije i Tita. Moji su svi bili u partizanima a i ja se nisam imao čega bojati niti pobojavati. Mnoge stvari o kojima ti pišeš sam čuo od mojeg Nine koji je bio u partizanima. On to uljepšava na svoj način, a ti bi to rekao da on to uljepšava na partizanski način. Bilo kako mu drago iako se ne slažem u svemu o čemu ti pišeš, priznajem da volim i pročitati što ti pišeš. Pa nastavi a ja ću kad god imadnem vremena pročitati. pozzzz.

Otporaš.prkos.com

(Autor: Mile Boban) NASLOVNICA

Dragi kolega i prijatelju Marinko, piše Mile Boban (4)

(Vjerujem da nacionalizam kod Hrvata nije neka nevažna i prolazna ideja, nego je to jedna nacionalno hrvatska ideologija prelazna s naraštaja u naraštaj. Tako je to bilo u prošlosti, tako je to danas i tako će to biti i u budućnosti. Amen! Otporaš.)

Kada bi se od Gorice do Gruda povratili oni koji se žele povratiti na djedova ognjišta, općina Grude bi bila najbogatija općina u našoj zemlji. Svi jezici svijeta bi se tu govorili, svi zanati svijeta bi se tu radili, nekoliko milijuna dolara bi se uložilo u općinsku banku, razni radovi bi se otvorili, plaće bi se utrostručile, stabilizacija bi naglo nastupila, svatko bi počeo biti zadovoljan i veseo, jer se ne bi imalo vremena za gluposti, nezaposlenih više ne bi bilo jer bi radnih mjesta bilo i na pretek. To bi bila jedna mala Švicarska u kojoj bi svaki građanin pronašao sam sebe i imao pune ruke posla, gdje mržnji, osvete, psovki, klevetama i raznim podvalama nebi bilo mjesta.

Dragi prijatelju Marinko Vabića, ja sam izabrao Tebe za ovo pismo iz više razloga. Ti si školovan čovjek, te si u neku ruku neovisan i nisi podložen diktatu proleterijata, kao, recimo, oni bez visoke školske spreme, koji su se dočepali položaja i spremni su i svojeg vlastitog ćaću objestiti kako bi ostali na položaju. To svjedoči žalosni slučaj iz svatova sina Vlade Rapišića (Boban), u kojima je bilo uzvanika i iz Zagreba. Tu su Sovićani dobro prodali svoju “janjičarsku” ulogu Zagrepčanima, kako me je jedan moj prijatelj iz Zagreba obavijestio. Vjerujem da Ti je ovaj slučaj poznat ([jer je upravo on, Miroslav Šimić, koji je vedrio i oblačio u SDS, Služba Državne Sigurnosti, u Mostaru, bio taj koji je hapsio i progonio sve one koji su pjevali hrvatske pjesme u spomenutim svatovima, moja opaska, mo. Otporaš](#)) u kojem su se neki natjecali u denunciranju svojih prijatelja i susjeda, zbog veselja i pjesme. Sjetimo se filma: **TKO PJEVA ZLO NE MISLI.**

Jure (Belin) Boban je imao neugodnosti sa vlastodržcima zajednice u kojoj živi samo zato što je rekao da je on hrvatski komunista. Pitam ja sada Tebe, a i sam se pitam: kako bi se morali zvati francuski komunisti, ruski, kinenski, talijanski, mađjarski, bugarski i svi drugi komunisti, ako ne

svojim narodnim imenom?! Ili je to samo kod nas Hrvata zabranjeno, i ako jest, tko je to zabranio???

Sada mi je jasno zašto je morao pasti vodja hrvatskih komunista, Andrija Hebrang. Da li se je hrvatski narod borio za “bratstvo i jedinstvo” u kojem ne smije reći svoju narodnu pripadnost??? Nije ni lisica toliko mudra koliko je kokoš glupa!!!, drugim riječima nije KPJ toliko pametana koliko su hrvatski komunisti glupi!!!

Ti nemaš, a ni mnogi drugi nemaju hipoteku grijeha prošlosti. Nemam je ni ja. Bili smo maleni i nitko nam ne može reći da je itko bio naša žrtva, kao što se to može spočitovati i ustaškoj i partizanskoj generaciji: oni su to zlo i poslijeratni naraštaji su žrtve i jednih i drugih.

Meni nije namjera rasvjetljavati prošlost, koja nas, na žalost, samo razdvaja a ne spaja. (Tako su državotvorni Hrvati dijaspore tada mislili i osjećali, posebice pripadnici organizacije HNO, jer su se držali načela **PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA** koja je izišla u Istarska DRINA br. 3/4 1964., st. 12/21., moja opaska, Otporaš.) Meni je stalo do štednje hrvatske i ljudske krvi. To se može postići samo onda ako na vrijeme shvatimo da sinovi bivših partizana i sinovi bivših Ustaša MORAJU rame uz rame, zajednički izgraditi MOST na kojemu će se sresti iseljeni i domovinski Hrvati, bez da se smrtno za grkljane hvataju. (Na milijune Hrvata ima danas živih svjedoka da se je to ostvarilo u Drugom Ratu za Drugu Hrvatsku Državu, zahvaljujući Franji Tuđmanu i njegovoj hrvatsko/nacionalno pomirbenoj politici, koju je proučio i u djelo pretvorio iz PORUKA IZMIRENJA generala Drinjanina koja je izišla 1964. u “Istarska Drina”, moja opaska, Otporaš.)

Nastavlja se.

Objavljeno: 15.09.2009. u 22:24h
 Broj otvaranja uratka – Prvih 24h: 898
 Ukupno: 898

Domobran 16.09.2009 01:58 h

Otporaš. Ti grčevito lupaš po svojem planu. Bolan Hrvate to više ne zanima tko je više a tko manje radio za Hrvatsku. Ti nekako živiš u velikoj iluziji. Ti misliš da su oni Hrvati vitezovi koji su poginuli. Oni su šaka pepela razasuti po svim gudurama svijeta. Junaci su oni koji su živi i na njima budućnost ostaje, i još bolje i točnije: tko više ukrade, prevari, taj je bolji!

colonia.tino 16.09.2009 11:12 h

Nacionalizam sam po sebi nije ništa loše, naime nacionalizam ne znači šovinizam, kako to neki žele bezuspješno prikazati. U Europi nema većih nacionalista od Engleza pa nitko ne diže buru oko toga. Zašto bi onda Hrvati morali biti drugačiji?

Otporaš 16.09.2009 16:08 h

colonia.tino. Da, točno je što ste rekli da nacionalizam ne znači šovinizam. Ja bih nacionalizam nazvao: “SAMOLJUBLJE”. Jer svi mi na ovoj planeti volimo nešto i ono što volimo o tome mislimo, govorimo, pišemo i srčano se prema tome izražavamo.

Kada bi, recimo, sada mogli prelistati sve zapise titovih govora, pisama, izjava i svih njegovih sljedbenika, nigdje ne bi mogli naći niti jedne jedine misli niti riječi, izjave ili zapisa u kojima se može vidjeti da je on, tito i njegovi politički komesari, ikada, samo jednom, na javnom mjestu dao

izjavu da je on ili da su oni Hrvati, kršćani, katolici i Boga u pozitivnom smislu spominjali. Ono što su oni voljili nije bio nikakav nacionalizam, nego jedan u pravom smislu šovinizam, jer su voljili nešto apstraktno. Dok s druge strane, Poglavnik i svi njegovi Ustaše (rekao sam Ustaše kako bih uklopio svu garnituru NDH u ono što ću reći) su u svojim, njihovim svim i svakoj javnoj, pisanoj i izgovorenoj izjavi isticali da su Hrvati, da su kršćani, da su katolici, muslimani, židovi, pravoslavci itd., falili Boga i njemu se molili, vršili i služili se vjerskim običajima, za razliku onih gore spomenuti. To je kako će povijest i sud ocijeniti i osuditi i jedne i druge. Mi, današnji Hrvati, sve što možemo učiniti je to da iznesemo ono što još nije iznijeto, iako će u tome biti mnogo ponavljanja. Ja mislim da ja svoje činim i tako se ovim skromnim i malim prilogom odužujem mojoj dragoj i voljenoj Hrvatskoj, pa taman bio prozvan i šovinomom.

popokatapeti 17.09.2009 09:14 h

Pravi katolici, il bar tako sebe vide,
samoljublje slave i toga se ne stide.
Što bi reko Isus, na ove lude glave,
život svoj cijene, tuđu smrt slave.
Zaplako bi i on, od Boga sin prvi,
da vidi budale što sreću vide u tuđoj, prolivenoj krvi.
popokatapeti.

DOMOLJUB 17.09.2009 17:28 h

popokatapeti. Sada kada sam pročitao tvoj pjesnički komentar, moram priznati da sam se odmah složio što je Otporaš napisao – i to potpuno – posebice ono o “samoljublje”. Kao kršćanim i kao katolik, mislim da je samoljublje grijeh, da ne kažem smrtni. Ja ne znam definiciju “samoljublje”. Zamolio bih neke korisnike od pera na ovom portalu da to objasne, ako mogu i ako hoće. Hvala svima koji se budu trudili. Domoljub.

Otporaš 23.09.2009 22:13 h

Domoljub. Pročitao sam vaš komentar kojim pozivate nekoga da vam pojasni definiciju “samoljublje”. Ne zam ju ni ja pa vam ne mogu biti od velike pomoći, a još manje koristi. Sve što bih želio ovdje reći je to da nije grijeh voljeti sama sebe. Oni koji sami sebe ne vile, prije ili kasnije se ubiju, to jest učinu samoubojstvo. Sada se postavlja pitanje: Šta je gore; sama sebe mrziti pa se ubitit (objesiti) kao što je to učinio i Juda Iškariot, ili sama sebe voljeti i živjeti do odlučene Božje volje i tako biti od koristi samu sebi i cijelome čovječanstvu. To bi bila moja definicija.

popokatapeti 24.09.2009 18:57 h

Kardinal Bozanić u Jasenovcu. Sasvim u skladu s tradicijom uravnoteživanja, kardinal Bozanić nabraja „strahote represivnih sustava i vodstva Kraljevine Jugoslavije”, pa „strahote Ante Pavelića i ustaša, slijepih privrženika nacionalnoj ideji, čiji je put vodio u vezanje uz ideologiju nacizma i fašizma, daleko od kršćanskih temelja i baštine našega naroda, što je sav hrvatski narod odvelo u tragediju patnje i poniženja“, te „strahote partizana i komunističkih vlastodržaca pod vodstvom Josipa Broza Tita, koji do današnjega dana – pod krinkom antifašizma – ne žele priznati i preuzeti odgovornost za nečovječnost koja ide uz bok s nacističkom. Tu se suočavamo s otajstvom zla.“

matrixdc 24.09.2009 20:05 h

‘Kada su haračlije harale u srednjem vijeku, raji je ostajalo 70% prihoda, jer je desetina išla Crkvi, vlasteli i kralju, a sada nam je porez najveći na kugli zemaljskoj’

matrixdc 24.09.2009 20:10 h

JE L' TE SRAM?

je l' te sram,
 ili noću mirno spavaš
 je l' te savjesti plam proždire i peče,
 ili lijepo sanjaš
 je l' te sram onih što su pali
 i svoje mlade živote dali
 za Lijepu našu za ideale,
 a sad od njih praviš budale
 i dok su oni na čuki stali,
 ti i takvi zemlju ste krali
 pjevali lažno 'Ustani bane',
 a onda trpaj dok sve ne nestane
 i njima ćeš dati orden i plakete
 i jedan praznik da ih se sjete
 a dok su oni vodili borbe,
 ti si u miru radija pretvorbe
 i to što si Hrvat zar daje ti pravo
 da pljačkaš i kradeš? Čestitam, bravo!
 I prisvajaš tuđe da bude tvoje
 i sa dva prsta pozdravljaš heroje
 i dok si kra' i uzima šta ti se sviđi,
 neki od pravih su invalidi
 i nije im žao što su dali sebe,
 al' im je muka kad vide tebe
 i šta si sve steka' u vrime rata
 i napravija sebi palače od zlata
 ali ne trudom i svojim radom,
 nego krađom i debelim obrazom
 ali kad istina dođe po svoje
 i vidi da zločin sve to je,
 kad te pozovu pred lice pravde,
 ti se braniš: to mi Srbi rade
 i kad te optuže s potpunim pravom,
 ti se tada pokriješ zastavom
 i braniš hrvatstvom, bogom i vjerom,
 što sveto je onim što su pod zemljom
 ma pokrij se ušima, i sram nek te bude
 pravi borci neka ti sude
 i u zatvor triba te strpat
 pa se tamo pitaj: kakav si Hrvat, kakav si Hrvat?

(autor teksta i glazbe **Slaven Bilić**)

Otporaš 25.09.2009 01:01 h

MRŽNJA! Od mržnje, kuge, glada, rata i zle godineeeeeee, oslobodi nas Gospodineeeeeeeeeeeee!!!

Otpora.prkos.com

(Autor Mile Boban)

NASLOVNICA: HRVATSKA I USTAŠTVO

Dragi kolega i prijatelju, piše Mile Boban (5)

(Stvaratelji Ustaškog Pokreta su bili stvarni rušitelji Versailleske Jugoslavije i ključni stvaratelji Nezavisne Drzave hrvatske, HDH. Otporaš.)

U svibnju mjesecu ove godine (1985) predsjednik SAD-a , Reagan je službeno posjetio Njemačku i groblje Hitlerovih elitnih jedinica “Waffen SS”. Ta posjeta je uzrokovala mnoge komentare u međunarodnim političkim krugovima. Pritisak je bio toliki da se je Reaganu savjetovalo da odustane od posjete Njemačkoj, samo da ne posjeti groblje Bitburg kraj Berlina. Reagan je bio uporan i u svojoj odluci nije odustao. Naprotiv je izjavio da je došlo vrijeme da si međusobno, jedni drugima, oprostimo sve ono iz prošlosti što nam ne može koristiti za budućnost. Ja mislim da je Reagan u pravu. Jer oni koji čeprkaju po prošlosti su danas na vlasti i imaju prljavu savjest, pa se boje mladog, novog hrvatskog naraštaja. To su ti koji se boje povratka svojih mještana, svojih prijatelja, svojih susjeda i sunarodnjaka svojim kućama, na svoja ognjišta i u svoju domovinu Hrvatsku. Njima nije stalo do mirna života i blagostanja. To su ti koji govore protiv nasilja a nasiljem svoje guzice i položaje čuvaju i brane.

Nama hrvatskim iseljenicima je mnogo stalo da se naša zemlja izgradjuje. Mi želimo sudjelovati u toj izgradnji. Mi hoćemo i želimo pomoći razvitak naše zemlje, tako da ne bude bez nas. Mi želimo da stari idu u mirovinu i uživaju ostatak svojeg života, a da mlađji naraštaji Hrvata preuzmu odgovornost svojega naroda u svoje ruke.

Nastavlja se.

Objavljeno: 25.09.2009. u 01:43h

Broj otvaranja uratka – Prvih 24h: 867

Ukupno: 867

[matrixdc 25.09.2009 08:05 h](#)

JOSIP BOZANIĆ, KARDINAL

Dobro namjernom čovjeku ne može biti jednostavno ni razumjeti, a kamoli prihvatiti tumačenje da su žrtve Bleiburga i križnih putova posljedica onoga što je ustaški režim počinio u Jasenovcu.

[DOMOLJUB 25.09.2009 17:52 h](#)

To je OSVETA. Po kršćanskoj nauki OSVETA je smrtni grijeh. Po srpskoj nauci je: Tko se ne OSVETI, taj se ne posveti. Dakle, nevine hrvatske žrtve Bleiburga i križnog puta su posljedice partizansko/srpsko/komunisticko/jugoslavenske **OSVETE**.

Mašala!!! [matrixdc](#). Konačno si ipak priznao da su Tito i njegovi koljači izvržili zločin nad hrvatskim narodom.

[matrixdc 25.09.2009 21:08 h](#)

Posjet nadbiskupa zagrebačkog Josipa Bozanića Jasenovcu povijesni je jer je prvi put jedan hrvatski kardinal molio za žrtve ustaškog konc-logora, ali ne i po svim porukama koje su iz Jasenovca poslane.

Na optužbe da nadbiskup nikada nije bio na komemoraciji žrtvama Jasenovca, a da odlazi u

Bleiburg, vrh katoličke crkve odgovarao je da ne želi sudjelovati u politiziranju, no upravo je jučer Bozanić iskoristio priliku da malo politizira i puno polemizira. Za posjet je odabran datum daleko od službene svečanosti, a onda najprije odrađena Stara Gradiška i nekadašnji zatvor, zatim propovijed u jasenovačkoj župnoj crkvi da bi se stiglo podno Kamenog cvijeta, a na kraju istog dana u program je ugurana i misa za žrtve Domovinskog rata u Petrinji.

Bozanićeva homilija dobrim dijelom svela se na prozivanje Josipa Broza Tita za komunističke zločine koji još uvijek nisu popisani te zaključak da žrtve Bleiburga i križnih putova nisu posljedica zločina u Jasenovcu. Je li bilo potrebno pijetet žrtvama jednog od najstrašnijih europskih koncentlogora kontaminirati onim što je uslijedilo poslije njih i za što one nisu i ne mogu nikako biti krive? Ili netko može zamisliti da Papa u Auschwitzu uz komemoraciju žrtavama nacizma otvori polemiku o nepotrebnom savezničkom bombardiranju Dresdena ili američkim atomskim bombama na Hirošimu i Nagasaki?

Uostalom, povijesna je istina da su se u to doba jedino Titovi partizani borili protiv ustaškog režima žrtvujući vlastite živote da Jasenovac i ostale tvornice smrti za istrebljenje ljudi više nikada ne budu moguće. To što je uslijedilo poslije nikako ne može poništiti činjenicu da je narodnooslobodilački pokret bio sastavni dio antifašističke savezničke koalicije koja je čovječanstvo spasila od pošasti nacizma. Koliko god Bozanić nudio blaženog Alojzija Stepinca kao »dragocjeni uzor hrabrih svjedoka« i isticao dobre katolike koji su spašavali živote nevinih ljudi, jedini kolektivni i organizirani otpor »otajstvu zla« u tim vunenim vremenima predstavljao je partizanski pokret. To priznaju i svijet i povijest.

Očigledno, Kaptol i dalje ne zna što bi i kako bi s Jasenovcem. Do jučer ga je izbjegavao kao neugodu i mrlju, sada pristaje s njime se suočiti samo onoliko koliko je to nužno i onako kako mu to odgovara, izjednačavanjem i uspostavljanjem veze s komunističkim zločinima. Ostaje nejasno zašto je kardinal naglasio da u Jasenovac nije došao ispričavati se, odnosno tko je to od njega i Crkve tražio. Jasenovcu i njegovim žrtvama ne treba ništa više od pijeteta i gole istine o tome što se i zašto tamo dogodilo, a najmanje izjednačavanje s Bleiburgom.

– Zlo nije apstraktno, ono je uvijek konkretno, dogodilo se na određenome mjestu i po određenim ljudima. Ovdje se ne može ostati ravnodušan prema patnjama nanesenim žrtvama ovoga logora, zaključio je kardinal Bozanić, došavši u Jasenovac možda malo prekasno, ali još uvijek na vrijeme da to ipak ne bude uzalud.

Bozanić započeo hodočašće u Staru....

[colonia.tino 26.09.2009 11:42 h](#)

Bozanić započeo hodočašće u Staru Gradišku, Jasenovac i Petrinju: Komunistima je bilo osobito važno udariti po svećenicima.

Na prvoj hodočasničkoj postaji svećenika Zagrebačke nadbiskupije u Staroj Gradiški, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić rekao je danas kako su na početku hodočasničkog puta došli do mjesta iznimnih stradanja i iznimnog svjedočenja te da je uistinu dirljivo biti pred otajstvom svećeničke žrtve, pred zbiljom i slikama koje su se na tome mjestu urezivale u pamćenje naše subraće.

“Danas, ne zaboravljajući niti jednu žrtvu nepravde na ovome mjestu, posebnu pozornost usmjerujemo prema svećenicima jer se u njihovoj žrtvi odražavaju i sve ostale”, rekao je kardinal Bozanić prigodom hodočašća negdašnjem zatvoru u Staroj Gradiški i starogradiškoj crkvi u izgradnji.

Nakon što je oko 400 svećenika hodočasnika obišlo bivši zatvor, kardinal je podsjetio kako je izvanjski okvir ostao u takvom stanju da nije teško ni pomisliti na težinu vremena u kojemu su

njihova subraća svećenici tu svjedočila vjeru i vjernost od kojih i danas Crkva živi. Kardinal je nesumnjivo mislio na one hrvatske svećenike koje je Titova partizanska vlast poubijal u ime narodne vlasti i “bratstva i jedinstva”.

“Nije teško zamisliti svećeničku bol i pitanja o smislu njihova svećenstva i pitanja o budućnosti Crkve, dok su natjerani od nepravedne vlasti razgrađivali crkvu, skidati ciglu zidova i osjetiti kušnju, ali istodobno i snagu vjernosti Gospodinu koji ih je pozvao na služenje Crkvi”, rekao je kardinal.

Crkva, koja je bila u sklopu zatvora u Staroj Gradiški, srušena je 1948., u čemu su kao zatvorenici prisiljeni sudjelovati i svećenici.

Ističući važnost nove spomen-crkve, koja se gradi u čast stradalim svećenicima i drugim žrtvama Stare Gradiške, kardinal je rekao da je njezina gradnja vidljivi znak svećeničke vjernosti i pokazatelj izvorišta snage zajedništva vjere i crkvenosti te jedinstva u ljubavi.

“Iz nečovječnosti komunističkog sustava i terora njegovih poslušnika kao izdaje vjernosti dobru u društvo se unosilo nijekanje Boga, slobode, Domovine i svega što istinski oblikuje smisao življenja”, istaknuo je u nagovoru pred svećenicima Zagrebačke nadbiskupije kardinal Josip Bozanić.

Nakon posjeta Staroj Gradiški današnje hodočašće nastavlja se u župnoj crkvi u Jasenovcu, gdje će kardinal imati prigodnu propovijed, a nakon toga ide u svoj prvi pohod Spomen-području Jasenovcu.

Darko Pavičić (na slikama colonia.tino)

[colonia.tino 26.09.2009 12:30 h](#)

Bozanić: Nećemo dopustiti da Crkva bude ugušena u ruševinama silnika.

Uz Gradišku, svećenici će posjetiti i Jasenovac i Petrinju, a kardinal Bozanić bit će prvi hrvatski kardinal koji će službeno posjetiti spomen-područje Jasenovac.

Autor: Darko Pavičić 24.09.2009 10:37

Posjetom zatvoru u Staroj Gradiški u četvrtak ujutro započelo je hodočašće svećenika Zagrebačke nadbiskupije predvođeno kardinalom Josipom Bozanićem, nadbiskupom zagrebačkim. Uz Gradišku, svećenici će posjetiti i Jasenovac i Petrinju, a kardinal Bozanić bit će prvi hrvatski kardinal koji će službeno posjetiti spomen-područje Jasenovac.

Na početku našega hodočasničkog puta došli smo do mjesta iznimnih stradanja i iznimno ga svjedočenja. Uistinu je dirljivo biti pred otajstvom svećeničke žrtve; stajati pred zbiljom i slikama koje su se na ovom mjestu urezivale u pamćenje naše subraće.

Danas, ne zaboravljajući niti jednu žrtvu nepravde na ovome mjestu, posebnu pozornost usmjeravamo na svećenike, jer u njihovoj se žrtvi odražavaju i sve ostale. Znamo da su ovdje mnogi vjernici laici trpjeli zbog vjere, ali znamo i to da je vlastodršcima bilo osobito važno udariti pastire – rekao je kardinal Bozanić u svojoj homilji neposredno kod crkve koju su svećenici-zatvorenici morali rušiti vlastitim rukama.

– Nije teško zamisliti svećeničku bol i pitanja o smislu njihova svećeništva i pitanja o budućnosti Crkve dok su – natjerani od nepravedne vlasti – razgrađivali crkvu, skidali ciglu zidova i osjetili kušnju, ali istodobno i snagu vjernosti Gospodinu koji ih je pozvao na služenje Crkvi u prezbiteratu. U prašini rušenja živjelo je mučiteljima nedohvatljivo blago: Crkva do koje nisu mogli doprijeti, istina koja je po njima navješćala da »Božja riječ nije okovana«.

Svećenici su dobro znali da jedino naša nevjera oslabljuje snagu slobode Riječi Božje – rekao je kardinal Bozanić, dodavši kako svećenici-mučenici nose poruku da bez Boga povijesna događanja unose strah, a strah ne slobodu. Nametnuta nesigurnost, stvarna ili izmišljena, promicanje straha i

ucjena koriste se kao prostori za pojavak lažnih spasitelja i osloboditelja, prosvjetitelja i vođa, kao i za pritiješnjenost malodušjem kojega je plod još veći strah.

– Ova crkva, koju i mi gradimo, vidljivi je znak svećeničke vjernosti, pokazatelj izvorišta snage, zajedništva vjere i crkvenosti te jedinstva u ljubavi. Iz nečovječnosti komunističkoga sustava i terora njegovih poslušnika, kao izdaje vjernosti dobru, u društvo se unosilo nijekanje Boga, slobode, domovine i svega što istinski oblikuje smisao življenja. Sada na prostoru simbola zla izrasta crkva, prostor ljubavi koji stvara Božje kraljevstvo.

Zagledani u uzore svetih svećenika, dionika Kristove muke na najdublji način, i mi danas razmatrajmo o svom poslanju, o zahtjevima novoga vremena u kojemu ne nedostaje nastojanja da Crkva bude ugušena u ruševinama i prašini nekih novih silnika, čiji zatvori imaju teže prepoznatljive zidove i tamnice – rekao je kardinal Božanić prije nego što se sa svojim biskupima i svećenicima zaputio prema Jasenovcu.

Otporaš 26.09.2009 17:10 h

Crkva ili Jasenovac.

Beogradski, bolje rečeno srpski Press kritizira biskupa Josipa Božanića da je došao prekasno posjetiti Jasenovac. Naravno da Srbe, i to Srbe Draže Mihailovića, uveliko smeta što hrvatska katolička crkva nije posjetila Jasenovac odmah prvih godina iza rata. Jugoslavija, tito, Srbi i komunjare imaju za to nekoliko razloga.

Prvo (1) Srbi i svi gore navedeni su namjerno, smišljeno i s velikom dozom mržnje na Hrvate sustavno širili laži o Jasenovcu, u kojem je nastradalo više od sedam stotina tisuća Srba. Provjerite svjetske enciklopedije.

Drugo (2) da je hrvatska katolička crkva posjetila Jasenovac odmah u početku nagomilavanja laži na Jasenovac i preko njega na Hrvatsku, kako su to tito, Srbi i komunjare zahtijevali i željeli, tada bi hrvatska katolička crkva bila ravnopravni sudionik u širenju laži o 700 tisuća i više Srba poubijanih u Jasenovcu. To su Srbi htijeli od crkve kako bi od nje dobili vjerodostojnost za svoje laži koje su sustavno širili u svjetske medije i enciklopedije.

Treće (3) hrvatska katolička crkva je savršeno dobro znala da je u Jasenovcu bilo nevinih žrtava, kao što je savršeno dobro znala da neprijatelj Hrvatske sustavno izmišlja astronomske velike cifre žrtava, pa za to nije htjela istrčati sa svojom posjetom Jasenovcu da ju se ne bi okrivilo i osudilo kao sudionik zločina tita i svih drugih, po onoj: vreću držao ili u nju sipao, podjednako si kriv.

Četvrto (4) katolička crkva se još nije izjasnila o ukazivanju Gospe u Medjugorju sve dotle dok ne bude sto posto sigurna. Zašto bi se crkva izjašnjavala o Jasenovcu kada se još za čisto ne znaju prave i točne cifre žrtava?! Sami Srbi danas u svojoj novini Press, poslije više od šesdeset godina su smanjili jasenovačke žrtve na 70 tisuća. Znači da Srbi revidiraju svoje prvobitne stavove i tim činom se svrstavaju u civilizirane i poštene narode. Čvrsto vjerujem da će poštene Srbi ubrzo početi sa REVIZIJOM JASENOVCA, jer oni su ti koji su u ime “narodne vlasti” u svibnju 1945 godine odnijeli svu arhivu, sve “dokaze” i ostalo na osnovu čega su izmislili tolike astronomske cifre žrtava. Povijesničar i prvi predsjednik RH dr. Franjo Tuđman je u svojim istraživanjima kroz jugoslavenski vojnohistorijski arhiv pronašao da je u Jasenovcu nastradalo i umrlo od raznih bolesti pedeset četiri (54) tisuće osoba svih narodnosti Jugoslavije. Bruno Bušić je sve iznio u Hrvatskom Književnom Listu HKL – mislim br. 7 – u srpnju 1969 ?, ŽRTVE RATA; prikazao žrtve po republikama, narodnostima, vjerama i svim drugim staležima. Kasnije se pričalo da mu je podatke dao dr. Franjo Tuđman koji je tada, u to vrijeme, bio Direktor Jugoslavensko Vojnog Historijskog Instituta, ili tome slično. Za ovaj istiniti objavljeni članak **ŽRTVE RATA Bruno Bušić** je platio svojom glavom i životom 16 listopada 1978 godine na pariškoj ulici 57 rue

Belleville. To toliko za sada, s iskrenom molbom svim Hrvatima da se osnuje centar za REVIZIJU JASENOVCA.

Domobran 27.09.2009 03:40 h

Otporaš. Pozdravljam ideju za osnutak Hrvatskog Centra za Reviziju Jasenovca. Naravno kao i uvijek bit će onih koji će odmah graknuti kao Lešinari. To smo vidjeli nedavno s izjavom splitskog gradonačelnika Keruma. Da je Kerum počeo karati i klevetati Hrvate, to bi se kamo kud lakše prožvakalo nego što se je prožvakalo govoreći **ISTINU** o Srbima koju su Hrvati iskusili s njima više od 70 godina. Treba prisiliti Srbiju svim sankcijama da nam povрати sve ono što su odnijeli iz Hrvatske u ime “narodne vlasti” od 1945 do 1990, uključivši i Poglavnika i Poglavinu mercedez kojeg mu je Hitler “poklonio” u vrijednosti preko sto tisuća američkih tadašnjih dolara. Stavljam se tom Centru za Reviziju Jasenovca na raspolaganje” materijalno, moralno, novčano i fizički. Sada treba samo zasukati rukave i otpočeti, tako da ne ostane na mrtvoj točki.

Otporaš 19.10.2009 20:14 h

Domobran. Hvala vam što ste spremni sudjelovati u Reviziji Jasenovca. Svi i svaki poštenu Hrvat bi se trebao uvrstiti u ovu Reviziju Jasenovca i iznijeti – ništa drugo osim – **ISTINU** šta se je sve zbilježilo u Jasenovcu. Beogradska, jugoslavenska, komunistička, srpska i antifasistička **ISTINA** se ne može nikako uzeti u ozbiljnu činjenicu. Zasto? Zato što su oni od prvih početaka počeli stvarati milijunske cifre žrtava kako bi hrvatski narod stavili u hipoteku krivnje odgovornosti.

colonia.tino 19.10.2009 21:27 h

U svakom slučaju potrebno je detaljno popisati svaku žrtvu Jasenovca, popisati, pokloniti se, ali nikako ne pristati na nekih **MILIJUN** i pol žrtava koliko je velikosrpska propaganda u vrijeme Titovog režima lažno htjela insinuirati i podmetnuti hrvatskom narodu. Samo činjenice, ne dodavati, ne oduzimati.

Otporaš.prkos.com

(Autor: Mile Boban)

NASLOVNICA: HRVATSKA I USTAŠTVO

Dragi kolega i prijatelju Marinko, piše Mile Boban (6)

(Itekako je potrebno pisati i izvaditi iz zaborava nacionalnu borbu Hrvata iz Dijaspore za oslobođenje Hrvatske, počevši sve od Bleiburga 1945-1990...Otporaš.)

LED SE MORA PROBITI, STRAH SE MORA POBIJEDITI

Punih 40 godina mnogi Hrvati nose svoju voljenu zemlju u srcima diljem svijeta. Mnogi su umrli i zakopani su daleko od drage domovine i djedove grobnice. Zakopani su u kupljeni grob za pet ili deset godina. Ako netko od rodbine ili prijatelja nije produžio grob za slijedećih pet ili više godina, tada se ime umrlog briše i na njegovo mjesto dolazi netko drugi. To znači da mnogim Hrvatima danas niti traga ima, jer tuđa zemlja ima svoje, ne poznaje jade tvoje. To je sudbina iseljništva, kojoj će, nadati se je, buduća pokoljenja naći krivca. Ja se grčevito borim da me povijest ne uvrsti u one koji će biti krivci hrvatske tragedije.

Glavno načelo marksizma-lenjinizma je **DIJALOG**. Pošto se je Jugoslavija odvojila iz tih marksističko-lenjinističkih zasada 1948. godine, onda što danas ostaje je jugoslavenski komunizam u praksi, koji niječe svojim građanima slobodnu volju narodnog izražavanja, i marksizam-lenjinizam-paganizam u teoriji, koji nema u svojim načelima ništa protiv toga da se svatko ponosi sa svojim narodnim imenom.

Zašto se Jugoslavija boji svakog dodira i dijaloga između iseljenih i domovinskih Hrvata? (Ovo pismo upravo o tome i piše kako se mora **LED PROBITI I STRAH POBJEDITI, mo. Otporaš.**) Sva nastojanja u tom smjeru su završila umorstvima i hapšenjima. Optužbe su se pravile po političkom kursu i liniji partije a ne po prekršaju.

Najbolje ćeš se osvjedočiti kada dobiješ ovo pismo. Okrivit će Te da si moj suradnik, ne za to što bi oni vjerovali da si Ti moj suradnik, već zato što si se usudio misliti svojom glavom. Naći će oni mnoge “razloge”...

Kada smo već kod toga tko je tko a tko je nitko, potrebno je jedanput zauvijek reći da je Hrvatska jedna a da ima Hrvata milijuni, a da je Hrvatska zemlja domovina svih Hrvata koji imaju svoju prošlost, svoju sadašnjost i svoju budućnost, da je Jugoslavije također jedna a pravog Jugoslavena nema niti jednoga. Jugoslavija nema svoju prošlost niti ima svoju budućnost. Jugoslavija ima svoju sadašnjost kao što i sve životinje imaju svoju sadašnjost. Jugoslavija je država sa prvoboračkim spomenicima bez boraca, nesposobni su na vlasti a sposobni u zatvoru ili na radu u inozemstvu.

Bratstvo i jedinstvo ne postoji. To je prašina u očima radničkoj klasi, jer braća su braća koja se ne biraju. Samo se prijatelji biraju.

Jugoslavija ima što Hrvatska nema. Jugoslavija ima državu i dug više od dvadeset milijardi dolara zapadnim kapitalistima. Jugoslavija bi po dugu mogla postati pedeset (51) i prva država SAD. Godišnja inflacija Jugoslavije je veća od sto posto, dok Japan i neke druge zemlje imaju samo dva posto pa kukaju. Jugoslavija ima više od dvadeset posto nezaposlenih, ne računajući iseljeničtvo.

Nastavlja se.

Objavljeno: 02.10.2009. u 00:33h
Broj otvaranja uratka – Prvih 24h: 743

[ivana.josipovic 2.10.2009 01:04 h](#)

Otporaš. Svakako da je potrebno, jer osnovno načelo koje je vodilo prvog hrvatskog predsjednika doktora Franju Tuđmana prilikom stvaranja hrvatske države bilo je jedinstvo Domovinske i iseljene Hrvatske, bez tog jedinstva, bez tog zajedništva, kada su se svi Hrvati po prvi puta borili na istoj strani, Hrvatske, demokratske, suverene i slobodne, nebi bilo... Mnoge pojedinosti sam shvatila od kada ste vi počeli iznosti vaša pisanja iz emigracije. Mi ovdje nismo imali prilike pratiti gabanja iz emigracije. Znali smo samo ono što smo pročitali iz dnevnih vijesti, a to su bile vijesti režima i partije. Sa željom pratim što pišete. Samo nastavite.

[Domobran 2.10.2009 02:18 h](#)

Otporaš. Što više nastavke tog pisma čitam sve više dolazim do zaključka da ste vi, kako ih ti Otporaš zoveš, državotvorni Hrvati, muke mučili da se probije led i kontakti uspostave, i to s kim, s prokletom Udbom. To je mnogima danas teško razumijeti. Jer, Udba je Udba, i ona ostaje Udba, kao što je vrag vrag i on uvijek ostaje vrag. Imamo iskustvo sa Mesićem i njegovom Udbom, koju je jako teško iskorijeniti.

[DOMOLJUB 2.10.2009 18:57 h](#)

Otporaš. U tim opisima iz pisma vidim i sam sebe. Kroz mnoge takve stvari sam prošao.

Otporaš 3.10.2009 16:24 h

ivana.josipović. Kako se je počelo pisati protiv hrvatskog iseljništva, dobiva se dojam da se priprema teren po titovu receptu i planu: Ocrniti što više svim vrstama laži hrvatsku emigraciju, stvoriti jedan nepremostivi ZID između iseljene i “porobljene” Hrvatske, kao što je to bilo od 1945-1990, kada Hrvat iz domovine nije smio imati nikakvih dodira sa Hrvatima iz Dijaspore. Zato sam počeo iznositi pisma ponekih Hrvata koji su pisali udbašima pisma u svrhu da se **PROBIJE LED ŠUTNJE**. Vjerovali ili ne, s tim i takvim pismima se je uspjelo probiti **LED** i osloboditi Hrvate **STRAHA** s jedne i druge strane barikade, zahvaljujući upravo odvažnosti tih državotvornih Hrvata.

matrxdc 3.10.2009 19:09 h

Vi zakržljali iz fašističke emigracije zaslužili ste kod hrvatskog naroda samo prezir i šljem. Pravi Hrvati su u Hrvatskoj a izrodi i odmetnici su utekli i tako izdali svoju zemlju. Fuj!

Otporaš 3.10.2009 23:17 h

Razumijem vaše negodovanje prema hrvatskom iseljništvu. Niste vi tome krivi i niste sami koji tako misle. Kriva je titova škola koja vas je tako odgajala i odgojila. Milionski dio Hrvatica i Hrvata sa njihovim obiteljima u iseljništvu nisu odmetnici ni izrodi svojega naroda kako vi to kažete. Oni nisu napustile svoja djedovska ognjišta i svoju voljenu Hrvatsku iz nekakvog luksuza, nego su napustili Jugoslaviju u kojoj nisu mogli živjeti dostojan život čovjeka. Drugim riječima da su napustili Jugoslaviju kako bi spasili goli život i izbjegli muke i duge godine zatvora.

Otporaš.prkos.com

(Autor: Mile Boban)

NASLOVNICA: HRVATSKA I USTAŠTVO

Dragi kolega i prijatelju Marinko, piše Mile Boban (7) Kraj pisma

Hrvatski narod ima pravo na sreću i blagostanje kao cjelina. Isto takvo pravo ima i svaki pojedini Hrvat kao član te cjeline. **Ustaška Načela #9**

Jugoslavija ima neriješeno nacionalno, stambeno i gospodarsko pitanje, ima nerazvijenu industriju zbog neizgrađenih i loših puteva. Jugoslavija ima najviše prometnih nesreća i žrtava na svijetu, po procentu pučanstva, ima najrazvijenije mito u svijetu, najviše političkih hapšenika i zatvorenika u postotku na stanovništvo, najviše radnih sati utrošenih na sastanke bez svrhe i cilja, najpotlačenije činonništvo na svijetu, najnepismeniju i najnesposobniju vladu u svijetu.

Jugoslavija kao država nema svojeg jezika, svoje himne. “Hej Slaveni” je poljska pjesma . Jugoslavija nema svoju pravu originalnu zastavu, nema svog glavnog grada; Beograd je glavni grad Srbije, nema jugoslavenske narodnosti, nema jugoslavenske kulture niti književnosti, nema jugoslavenske povijesti. Jugoslavija je sama po sebi **ZLO** protiv kojeg se bore svi oni koji su za **MIR U SVIJETU**.

Nasuprot Jugoslaviji Hrvatska ima svoju himnu, svoju vlastitu zastavu – barjak – svoju dvije i pol tisuće godina staru povijest, svoj povijesni narodni novac Kuna, svoj jezik hrvatski, svoj hrvatsko/državotvorni Sabor, svoju katoličku, muslimansku i pravoslavnu vjeru, svoj glavni grad Zagreb. Hrvatska danas nema svoju vlastitu državu, ali za to nema ni duga preko dvadeset milijardi dolara, nema inflaciju koja narod goni u očaj i nema rotacionu vladu, itd.

Najidealniji izlaz za Jugoslaviju danas bi bio atomski rat. Svi bankari u svijetu bi izginuli i Jugoslavija ne bi morala vraćati dugove niti otplaćivati kamote, na taj način – možda – bi se riješila gospodarska kriza u Jugoslaviji. Riješilo bi se i nacionalno pitanje Šiptara na Kosovi i nikad zadovoljnih Hrvata. I dok god Jugoslavija bude živjela, živjet će i DUH njenih DUGOVA, živjet će korupcija, očaj i siromaštvo.

U kontekstu ovog prijateljskog pisma može se zaključiti, dragi prijatelju Marinko, koji svi zli gnjeve građane naše zemlje. Građanska dužnost je sviju nas boriti se protiv **ZLA**, za dobrobit naroda i za socijalnu ravnopravnost.

Dragi kolega i prijatelju Marinko, smatrao sam potrebnim ovo Ti reći i usput nabaciti neke primjere u svijetu kako bi bolje razumio ono što sam Ti napisao. Kao prijatelj ja sam se osjećao slobodnim Tebi napisati ovo pismo. Nadam se da ćeš se i Ti osjećati takodjer - slobodnim kada ga budeš čitati.

Samo pravi i istiniti socijalizam može donijeti građanima Hrvatske željni **MIR**. Sve drugo su obmane.

Neka živi DUH prave socijalističke demokracije za koju je vrijedno živjeti i umrijeti!!!

Tebi i svim Tvojima želim sve najbolje u životu. S izrazitim poštovanjem, Tvoj kolega, Mile Boban.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ovo pismo je pisano okorijelom hrvatskom komunisti Marinku Prlić, Vabića. Bit će još pisama koja ću iznositi a koja su pisana Udbi kako bi se probijao led zamrznosti između iseljenih i porobljenih Hrvata u domovini. Tko bude pomno čitao i pratio ova pisma, moći će iz njihovih sadržaja uočiti kako se je pripremao uzajmni teren za zajedničku borbu protiv Jugoslavije i njene JNA, a sa jasnim ciljem za oslobodjenje i uspostavu Nezavisne Dražave Republike Hrvatske.

Objavljeno: 20.10.2009. u 03:57h
Broj otvaranja uratka – Prvih 24h: 795

Domobran 20.10.2009 17:02 h

Sam sa sobom se borim da ne čitam ta iz prošlog stoljeća pisma koja ti iznosiš. Ali ipak ne mogu odoljeti da ne pogledam. Kada počmem čitati onda čitam do kraja. Tek tada počmem spajati šta je Udba sve radila našem jadnom i ispaćenom narodu. Imao sam nekoliko uže rodbine koji su išli “truhom za krvom” u Njemačku na privremeni rad. Neki su taj “privremeni” rad pretvorili u stalni, tj. doživotni rad u Njemačkoj, jer se ne vraćaju kući, iako imamo ono što imamo a to je naša RH. Ali, kada dodju kući u posjetu, s ukućanima i povjerljivim prijateljima su pričali priče koje su čuli od ” ekstremne ustaške terorističke emigracije”. Svakog puta, i to bez izuzetka, morali su se prijaviti Udbi ili bi ova došla s “Maricom” po njih. Zato smatram da su ta pisma važna za pročitati, jer iznose mišljenja pojedinaca onoga vremena kako se je mislilo i kako bi se trebalo raditi iz daljine za oslobodjenje Hrvatske. Koliko je “ustaška emigracija” pomogla u pripremanju terena HDZ za oslobodjenje Hrvatske, činjenice i povijest će to dokazati. Za sada ostaje samo na tome da se iznese što više podataka. Otevimo majstorima zanata da to srede onako, redosljedom, kako treba, a ti i dalje nastavi sa tvojim pismima.

DOMOLJUB 21.10.2009 00:20 h

Domobran. Izgleda meni da ti imaš glavobolju čitajući hrvatsko mišljenje pojedinih Hrvata izraženi u ovom pismima koje Otporaš iznosi. Ako je to tako, tek onda se možemo zamisliti kako je bilo

skoro milijunskoj hrvatskoj emigraciji, koja je od čežnje za domovinom hrvatskom gorila kao luč. Uvijek sanjala kada će se kući povratiti. Tada nije bilo lako; a danas možemo reći: DA NAM SE JE SAN OSTVARIO!

ivana.josipovic 21.10.2009 00:51 h

Kolega Otporaš pitanje je, što je na to pismo, u interesu hrvatskoga naroda, odgovorio batinaš, Šimić iz Mostara? Njega nije zanimala Hrvatska, jer da ga je zanimala, ne bi se bavio ovim ” poslom “, drugim riječima, tijekom komunističkog režima, glas hrvatskog naroda, bio je glas žednog u pustnji:::

Otporaš 21.10.2009 04:55 h

ivana.josipović. Uistinu dobro pitanje. On, taj Miroslav Šimić, je iz susjednog sela. Roditelje sam njegove poznao. Njega osobno nikada nisam vidio. Kažu da je bio “strah i trepet” kod nas i u cijeloj mostarskoj regiji.

Vaše pitanje glasi:... “šta je na to pismo, u interesu hrvatskog naroda, odgovorio batinaš, Šimić iz Mostara”?

Meni je moja majka Iva-Vičeka Boban, Gabrića (1914-1998) preko preporuka javila da se hitno sastanemo u Parizu. Sastali smo se za Božić 1985. godine. Tada mi je majka mnoge stvari ispricčala. Najviše ju je smetalo i boljelo što je majka tog Miroslava Šimića bila prijateljica moje majke i kojoj je takodjer bilo ime Iva. Ona, majka tog Šimića, je pred crkvom napala moju majku svim pogrdnim riječima, proklinjući mene i moju Hrvatsku, i zaprijetivši mojoj majki da mi naredi da smjestam prestanem pisati njezinu sinu pisma u Mostar, jer da on ima neugodnosti i problema sa svojim ‘drugovima’ zbog mojih pisama. Ukoliko ona, moja majka, to ne učini, onda će ona vidjeti šta se sve može dogoditi. Moja majka je njoj odgovara da sam ja punoljetan, školovan, nekoliko stranih jezika da govorim i da tvoj sin zna šta moj sin radi. Ako njoj ili njenom sinu to smeta, neka izvole otići sami mu to reći. A ti ženska glavo, kaže njoj moja majka, pusti ti mene na miru da mirno idjem u crkvi i Bogu se molim.

Ivana.josipović neki su mi se javili i nukaju me da nastavim s pismima tako da se zna kako se je led probijao. Ja ću nastaviti, a koga to bude zanimalo, imati će šta čitati.

Pozdrav. Mile Boban, Otporaš.

On Sun, Dec 24, 2023 at 10:06 AM Ivica Jurjevic <jurjevic.ivica@gmail.com> wrote:
Gospodine Valek

Vi ponovo otvoreno politički progovarate.

To je lijepo da iskreno i kršćanski govorite o hrvatskim grijesima i njihovim protagonistima

O svemu u demokraciji treba javno govoriti.

Svi smo mi dužni vršiti pokajanje, a posebno ako smo bili u činu grijeha.

Tuđman je bio opasan hercegovačkim kapitalom.

A kapital kao kapital vraća istom mjerom

Ostaje za Analle svjetske ekonomije, spoznaja da je Tuđman jednoj osobi iz Hercegovine podario stotinu poduzeća.

Ta osoba je uništila svih stotinu.

Što je bilo sa trudbenicima?

Odselili u Njemačku.

I tako redom.

Ostanimo na tome, dolazi nam Isus iz Betlehema ...

Sretno...

ned, 24. pro 2023. 16:52 ivan valek <valek.ivan@gmail.com> je napisao:

Sve je točno dragi Mile šta si napisao.

Zašto se ne usudiš reći da je Norvel bio utvrda KOSa i UDBE.

Da je Perković slao pozive za Prvi Sabor HDZa za iseljništvo a ne Tuđman. Zašto ti nisi dobio poziv.

Pljačka imovine Hrvata započela je dogovorima u Kanadi.

Postoji snimci i zapisnici.

Dali je Šušak bio čovjek KOSa a žena UDBE ?

Dobro si naveo društvo oko Šuška.

I fratri su omastili brkove.

Tuđman je bio jugoslavenska frakcija KOSa kao i Šušak, Boban, Čović....

Gospodari života i smrti likvidirali svakoga ko bi ih mogao razotkriti.

I danas mreža KOSa igru vodi u Hrvatskoj.

Tuđman je 124 KOSovaca podijelio imovinu Hrvata ko da je njegova.

Zašto iseljena Hrvatska ne progleda i ne progovori.

Hrvatska je obranjena ali nije oslobođena.

U dužničkom ropstvu, demografski odumire, uništenog gospodarstva i u raljama kriminala i korupcije.

Hrvati Bosne i Hercegovine izdani i raseljeni (300000) Bosanska Posavina predana i prodana kao i Srednja Bosna.

Nažalost I Vi koji se sedlali konja Tuđmanu ste odgovorni.

Hrvatska je ponovo izigrana od "Boljševika i sinova"

Sretan Božić

Blagdan Spasenja i Nade.

arhitekt Ivan Valek

ned, 24. pro 2023. 16:23 Mile Boban <mileboban748@gmail.com> je napisao:

16-09-2013 03:40 #3

Otporaš

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,349

DARKO HUDELIST - IZUM MAKSA LUBURIĆA U DESET TOČAKA

Zato je Tuđman, često do granice da postane zbog toga i dosadan, stalno i ponavljao da njegova Hrvatska demokratska zajednica nije obična politička stranka, poput ostalih na hrvatskoj političkoj sceni, nego "središnja" ili "stožerna" politička organizacija cijeloga hrvatskog naroda, u domovini i dijaspori. U biti, citirao je Luburića. Povezivanje pak domovine i dijaspore - temelj svih temelja Tuđmanove političke doktrine s kraja osamdesetih - također je, zapravo, Luburićev, a ne Tuđmanov, izum. To su povezivanje osobito razradili, na nivou operativnog političkog programa, Luburićevi

sljedbenici, ideolozi Hrvatskog Narodnog Otpora, koji su deset godina nakon Luburićeve smrti, dakle 1979., u programatskom tekstu pod naslovom "Kuda ide Hrvatski Narodni Otpor?", objavljenom u "Otporu", kao **prvu** točku svog političkog djelovanja naveli "**Nacionalno Pomirenje**", kao **drugu** "**opće hrvatsko jedinstvo**", kao **treće** "**djelatnu vezu domovine i izbjeglištva**", a kao **petu** "**nadideologijsku nacionalnu borbu**". Naposljetku, i Domovinski je rat u Hrvatskoj, u svojoj biti, bio oživotvorenje "Adrese izmirenja Hrvatskog Narodnog Otpora sa Hrvatskim Partizanima", objavljene prvi put, u sklopu cjelovitog programatskog teksta o hrvatskom izmirenju, u Istarskoj ili Luburićevoj "Drini" 1964. Tada je urednik časopisa "Otpor" bio Vlado Glavaš a Pročelnik Hrvatskog Narodnog Otpora Mile Boban. (...)

Kratka povijest norvalske Hrvatske.

No, da bismo dokraja proniknuli u bit Tuđmanova političkog djelovanja te izbjegli sve moguće zamke mitologiziranja i, namjernog ili nenamjernog, iskrivljavanja povijesne istine, valja se striktno držati temeljne kronologije ovdje opisanih događaja. Evo je u najkraćem.

1. Godine 1964. definitivno je, na razini političkog programa, uobličena koncepcija hrvatskoga izmirenja. Temeljni programatski akt, "Adresu izmirenja", napisao je Miljenko Dabo Peranić, a Luburić taj tekst objavljuje u svojoj "Drini" (br. 3-4/1964.).
2. Tijekom šezdesetih, Franjo Tuđman, tadašnji direktor Instituta za povijest radničkog pokreta Hrvatske u Zagrebu, dobiva u ruke taj primjerak "Drine" (naravno, i druge brojeve toga časopisa). Počinje, postupno, upijati Luburićev nauk - usporedo sa svojim sve žešćim konfrontiranjima s predsjednikom hrvatskih komunista Bakarićem. Osobno sam razgovarao s osobom, tadašnjim namještenikom Instituta, koja ga je gledala kako s golemim interesom čita i proučava "Drinu".
3. Godine 1968., nakon prvotnih vrlo snažnih protivljenja, ideju o hrvatskom pomirenju usvajaju i hercegovački fratri u SAD, predvođeni fra Dominikom Mandićem (koji se od 1955. bavio isključivo povjesničarskim radom). Politički, i oni se tada počinju svrstavati u Otporaše, sljedbenike političke organizacije Hrvatski Narodni Otpor (HNO), koju je 1955. utemeljio Vjekoslav Maks Luburić, general Drinjanin.
4. Početkom osamdesetih, fratri su najmoćnija i najutjecajnija zajednica u hrvatskoj političkoj emigraciji. Pošto su usvojili Luburićev nauk, počinju smišljati plan o stvaranju samostalne hrvatske države. Hrvatski je terorizam na tlu SAD u tom trenutku bio već definitivno suzbijen, zahvaljujući energičnim naporima američke policije, ali i političkom angžamanu jednoga od vodećih hrvatskih političara u emigraciji Mate Meštrovića. Fratrima je jasno da treba posegnuti za posve novim oblicima i metodama političke borbe. Svoj temeljni naum - stvaranje hrvatske države - stavljaju u funkciju svjetskog procesa rušenja komunizma i Istočnog bloka, što su ga koordinirano pokrenuli američki predsjednik Ronald Reagan i papa Ivan Pavao II. (papa Wojtyła). To će se pokazati dobitnom kombinacijom.

Kanadske turneje.

5. Fratri pokreću niz značajnih aktivnosti primarno političkoga karaktera. Jedna je od najdalekosežnijih njihov prodor u Kanadu. Gotovo u isto vrijeme - oko 1980. - osniva se Hrvatski društveno-kulturni centar u Norvalu, na jugu kanadske pokrajine Ontario (blizu Toronto), dok na sjeveru Ontarija, u Sudburyju, startaju Hrvatske iseljeničke škole Amerike, Kanade i Australije (HIŠAK), pod vodstvom fra Ljube Krasića. S Krasićem najtješnje surađuju Gojko Šušak, Ante Beljo i dr. Vinko Grubišić. Istodobno u postojbini hercegovačkih fratara, na Širokom Brijegu, fra Jozo Zovko "lansira" mit o Gospi iz Međugorja. Kreće fratarska koordinirana akcija.

6. Godine 1983. u Norvalu izlazi edicija "So Speak Croatian Dissidents" (u izdanju "ZIRAL"-a, a pod urednikovanjem fra Šimuna Šite Čorića, bivšeg pomoćnika utemeljitelja Centra u Norvalu fra

Mladena Čuvala, u vrijeme dok je ovaj upravljao hrvatskom franjevačkom župom svetih Ćirila i Metoda, u 42. ulici, na njujorškom Manhattanu), u kojoj je objavljena integralna verzija Tuđmanove obrane na njegovu drugom političkom procesu u Okružnom sudu u Zagrebu, u veljači 1981., gdje ga se najviše teretilo zbog umanjivanja službenog broja žrtava u logoru Jasenovac. Ostvarena je duhovna veza između Norvala (fratar) i Tuđmana, a sve u ideje izuma Maksa Luburića: Adresa Izmirenja Ustaša i Hrvatskih Partizana.

7. Godine 1987., na prvoj Tuđmanovoj turneji po Kanadi, ostvaruje se i fizička veza između glavnih eksponenata hercegovačko-franjevačke zajednice u Sjevernoj Americi i Tuđmana. Počinju prvi politički dogovori, koji se produbljuju i utvrđuju na idućim Tuđmanovim turnejama po sjevernoameričkom kontinentu: u ljeto 1988., u jesen 1989. i u siječnju 1990., u Clevelandu se održava Prva Konvencija HDZ. Dogovori i aranžmani sklapaju se na platformi Luburićeve koncepcije o hrvatskom izmirenju. Pročelnik Hrvatskog Narodnog Otpora Mile Boban, u dogovoru sa dužnostnicima organizacije HNO raspušta istu i predaje organizaciju HNO u ruke predsjedniku HDZ dru. Franji Tuđmanu. U najkraćem, ta je koncepcija trebala rezultirati što većom i što čišćom Hrvatskom. Dakle, Hrvatskom koja će biti proširena i na Bosnu i Hercegovinu kao sastavni dio Hrvatske.

8. Dana 20. i 21. siječnja 1990., na Prvoj konvenciji HDZ-a za SAD i Kanadu, održanoj u Clevelandu, Tuđman sa svojim sjevernoameričkim partnerima dogovara scenarij Prvog Općeg sabora Hrvatske demokratske zajednice u Zagrebu, na kojem će sudjelovati i predstavnici iseljeničtva. Brzo se vraća u Zagreb i, na Drugoj sjednici Središnjeg odbora HDZ-a, održanoj 27. siječnja 1990. u Zagrebu, domaćim čelnicima HDZ-a priopćuje što je dogovoreno u Kanadi. Sabor je održan 24. i 25. veljače u "Lisinskom". Nakon Sabora, dio iseljenika se vratio, a dio je, na čelu s Gojkom Šuškom, ostao.

Šušкова misija.

9. Nedugo nakon smirivanja Hrvatsko-srpskog rata i međunarodnog priznanja Hrvatske, 1992., Gojko Šušak postaje najjačim hrvatskim političarem iza predsjednika Tuđmana. U Hrvatskoj je čovjek br. 2, a u Bosni i Hercegovini čovjek br. 1. Dobiva neslužbeni epitet "Tuđmanova gubernatora za BiH". Ubrzo počinje Hrvatsko-muslimanski rat u Bosni i Hercegovini. Tzv. druga linija zapovijedanja u tome ratu pod kontrolom je hrvatskog ministra obrane Šuška.

10. U Hrvatskoj počinje dugo najavljivani proces tranzicije (tzv. pretvorbe). Tranzicija teče po dogovoru utvrđenom potkraj osamdesetih u Kanadi. Ključne osobe pretvorbe postaju Miroslav Kutle i Milan Kovač - Tuđmanovi hercegovački partneri u danima što su neposredno prethodili osnivanju HDZ-a.

Ovih deset točaka "**Izuma Maksa Luburića**" za cijelo mogu nekome pomoći u boljem razumijevanju kako je došlo do HDZ i kako je došlo do OBNOVE DRUGE HRVATSKE DRŽAVE U OBLIKU R.H.

On Sun, Dec 24, 2023 at 9:04 AM Mile Boban <mileboban748@gmail.com> wrote:

- *dragutin* -

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023-00_General_Drinjanin.htm
http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023_00a_Otporas_pismo_U_Domovinu-Borite_Se_Protiv_ZLA.htm
http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023_00a_Otporas_pismo_U_Domovinu-Borite_Se_Protiv_ZLA.pdf

Poveznica Google „MAPS“ ima preko 600 raznih slika, a neke druge slike su usput pokupljene
[General_Drinjanin_Maks_Luburić-Google_Otporas_dragutin](#)